

Încă o noapte

Bragagiu

Iar în calea mea de noapte
Îmi aduce-n șagă vântul
Adieri de mere coapte
Rupând apelor argintul.

S-aciuară prin unghere
Îndrăzneala și cu gândul,
Greierii torc din tăcere
Cu versetele pulsânde.

Și cum trag ei scurt din caier
Cu arcușurile-ncete
Brazii scutură pe aer
Din rășinile din cetini.

Îmi pierd pașii în mirozne
De prăsade și de vară,
Și prin basme ce-mi fac pozne
Cu descrierea neclară.

Prin canafii moi ai Lunii
Mă pierdui puțin din fire
Tot părându-mi - căpcăunii
Tropăiesc prin ațipire.

Maiestuoasă tihna trece
Ocolind molatec trunchiuri
Scutură doar liliicii
Zborul sfărâmat în unghiuri.

Totuși poate să nu-mi pese
De vreo pizmă ori intrigă...
Mai aud glasuri de păsări
Alarmate-n vis ce strigă.

Și e noapte, și e bine,
Și pășesc fără de lege:
Rugăciunea mă susține.
Dumnezeu mă înțelege.
Victor Bragagiu